

aan de maatschappij wordt afgeleverd. Hier is wel duidelijk sprake van een „reculer pour mieux sauter”.

Anderzijds is het een natuurlijke ontwikkeling dat de wetenschap zelf heel wat meer onderzoekers opeist dan vroeger. Indien men de „hoeveelheid wetenschap” kwantitatief zou willen afmeten aan de hoeveelheid gepubliceerde wetenschappelijke boeken en artikelen komt men tot een verdubbeling in luttele tientallen jaren. D.w.z. dat er vanaf de aanvang van de historie der wetenschap tot aan ongeveer de laatste wereldoorlog evenveel wetenschap is „geproduceerd” als in de korte tijd daarna. Men kan er natuurlijk over twisten wat oorzaak en wat gevolg is: de groei van de wetenschap of de groei van het aantal wetenschappelijke werkers. Maar het feit ligt er dat er een wetenschappelijke stroomversnelling is ontstaan en dat, wanneer wij daarin mee willen komen, er meer mankracht zal moeten worden ingezet.

Een onvermijdelijk gevolg is dat de specialisatie in de wetenschap verder zal toenemen en dat de algemene vorming verder op de achtergrond zal raken. Des te belangrijker wordt dan het integrerend en samenbindend element dat de Vrije Universiteit erkent en moet hooghouden, nl. dat zij zal trachten draagster te zijn van het beginsel, dat „de vreze des Heren het beginsel der wijsheid is”.